

РЕШЕНИЕ

№ 7150

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8676** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ – С.) – К. В. срещу Решение № 3208 от 06.07.2023 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96 състав, по НАХД № 4556/2023 г. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № 3-2300002/27.02.2023 г., издадено от директора на ДИТ, с което на Н. В. Г. е наложена „глоба“ в размер на 300 лева за извършено административно нарушение по чл. 15, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба № 3 от 23.02.2010 г. за формата, съдържанието, реда и начина на подаване и съхраняване на декларация по чл. 15, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, изразяващо се в това, че до 30.04.2022 г. не е подала в Дирекция „Инспекция по труда“ годишна декларация по чл. 15, ал. 1 от ЗЗБУТ относно престириания труд в „Натали 2020“ ЕООД през 2021 г. от лицето В. Д. Б..

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че процесното НП съдържа всички посочени в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН реквизити, а вмененото нарушение е безспорно извършено, доколкото Г. никога не е подавала декларация по чл. 15, ал. 1 от ЗЗБУТ. Изтъква още, че правилно АНО е посочил датата

на извършване на вмененото нарушение, АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им и не са допуснати съществени процесуални нарушения при ангажиране отговорността на наказаното лице. Моли съда да отмени въззивното решение и да потвърди НП.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът – Директор на ДИТ се представлява от юрк. И., който поддържа касационната жалба и претендира разноски.

Ответникът – Н. В. Г. не се явява и не се представлява. Не е изразено становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли съда същата да бъде уважена.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно- наказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

„Натали 2020“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] с управител Н. В. Г., стопанисвало търговски обект, находящ се в [населено място], Столична община.

На 05.11.2021 г. бил прекратен сключеният на 11.06.2020 г. между „Натали 2020“ ЕООД и В. Д. Б. трудов договор. На същата дата – 05.11.2021 г., бил сключен нов трудов договор между страните по реда на чл. 114 от КТ, като по силата на същия Б. продължила да изпълнява длъжността си „продавач хранителни стоки“. Така сключеният трудов договор бил прекратен на 04.01.2022 г.

На 06.01.2023 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, сред които и св. К. Н., извършили проверка по документи на дейността на „Натали 2020“ ЕООД, като установили след справка в регистъра на трудовите договори в ТД на НАП-С., че през 2021 г. в дружеството е престирало труд лицето В. Б.. Същевременно, след проверка в публичния регистър на декларациите по чл. 15 от ЗЗБУТ, било установено, че Н. Г. в качеството ѝ на управител на „Натали 2020“ ЕООД или друг представител на дружеството не е подал до 30.04.2022 г. годишна декларация по чл. 15, ал. 1 ЗЗБУТ, в която да отрази полагащите през 2021 г. труд лица.

Въз основа на направените констатации, св. К. Н. съставила на 06.01.2023 г. АУАН № 23-2300002 срещу Н. Г. за извършено от последната административно нарушение по чл. 15, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба № 3 от 23.02.2010 г. за формата, съдържанието, реда и начина на подаване и съхраняване на декларация по чл. 15, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд. Въз основа на съставения АУАН било издадено процесното НП.

От правна страна районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на предвидените давностни

срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. За да отмени НП, съдът е достигнал до извод, че Г. не е осъществила състава на вмененото ѝ нарушение, доколкото в случая за 2021 г. не е налице промяна по отношение на някое от посочените в § 1 от ДР на Наредба № 3 от 23.02.2010 г. обстоятелства. Прието е още, че е налице допуснати нарушения по чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН – не е описано в пълнота нарушението и обстоятелствата при извършването му.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело в т.ч. са приложени относимите писмени доказателства. Не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила.

Настоящата касационна инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд, поради което на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях.

В касационната жалба се твърди, че отговорността на Н. Г. следва да бъде ангажирана, доколкото никога не е подавала годишна декларация по чл. 15, ал. 1 от ЗЗБУТ. Отговорността на ответника по касация е ангажирана за това, че през 2021 г. работникът В. Б. е полагала труд в „Натали 2020“ ЕООД, то в срок до 30.04.2022 г. за управителя на дружеството е било налице задължението по посочената разпоредба, което не било сторено. В случая обаче по делото пред районния съд, се установява, че Б. е полага труд за дружеството още през 2020 г., съобразно сключен трудов договор на 11.06.2020 г. Макар и трудовият договор от 11.06.2020 г. да е срочен по чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ, а този от 05.11.2021 г. да е сключен на основание чл. 114 КТ, по същество се касае за трудово правоотношение с едно и също лице, която е изпълнявала една и съща длъжност и през 2020 г., и през 2021 г. – „продавач хранителни продукти“ с код по КИД 4721 и код по НКПД 52120003. С оглед на така установеното, следва да се приеме, че неправилно е определен и не е изследван от АНО моментът на извършване на нарушението, а в случай според органа е била налице промяна в подлежащите на деклариране обстоятелства по смисъла на § 1 от ДР на Наредба № 3 от 23.02.2010 г., то в следвало това изрично да бъде посочено в НП коя точно хипотеза измежду посочените в § 1 от ДР на Наредба № 3 от 23.02.2010 г. е осъществена.

Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Необходимо е НП да съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност - обстановката, при която е било извършено, начинът и средствата за осъществяването му, конкретно настъпилите общественоопасни последици и др. Няма значение дали тези обстоятелства ще бъдат коментирани извън съответстващите им юридически признаци на нарушението, или едновременно с тях. Важно е да се осигури възможност на страните и контролиращата съдебна инстанция да установят механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган. Спазването на посочените изисквания служи за очертаване кръга на доказателственорелевантните факти, за преценка относно правилността на правната квалификация на нарушението, както и гарантира възможността на нарушителя да разбере фактическите и правни

рамки на административното обвинение, респ. упражняване на правото му на защита в производството в пълен обем. Нарушаването им пък е пречка за съда да провери волята на административнонаказващия орган и прави невъзможно упражняването на съдебен контрол за законност и правилност на издаденото наказателно постановление, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено съответствието на твърденията, обективирани в НП, с обективната действителност и доказателствената съвкупност. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, неоснователна се явява претенцията на касатора за присъждане на разноски, а доколкото от ответника такова искане не е направено, съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3208 от 06.07.2023 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96 състав, по НАХД № 4556/2023 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.